

A magyar izr. országos tanító-egylet

ÉRTESÍTŐJE.

Megjelen havonként egyszer.

Szerkesztői bizottság:

Fischer Simon, Führer Ignác, Léderer Ábrahám, Stern Mór és Tencer Pál.

Felelős szerkesztő: SELIGMAN ELEÁZÁR.

Az előfizetési pénzek és tagsági díjak
Schwarz Mór
egyleti pénztárnokhoz
(a káczfa-utca 39/c. szám) küldendők.
Szerkesztői iroda: Sip-utca 11. sz.

Kiadja
A magy. izr. orsz. tanító-egylet.
Előfizetési ár:
Nem tagok számára egész évre 1 frt.
Az egylet tagjainak díjmentesen jár.

Közgyűlés.

Előértekezlet.

F. hó 24-én esti 6 órakor az izr. normál főtanoda egyik termében 51 tanító gyűlt egybe előtanácskozást tartandó.

Az egylet alelnöke, *Seligman Eleázár* szívélyes „Isten hozott“-tal üdvözölvén a megjelenteket, az előtanácskozást megnyitottnak nyilvánítja.

Felolvastatván a lapunk 11. számában már közzé tett azon sorrend, melyet a központi választmány az ez évi közgyűlés számára megállapított, elnöklő az egybegyűlteket az erre vonatkozó netaláni észrevételeik előadására hívja fel.

Roth Vilmos tanár ur a sorrend 4. pontjának — „A honi ipar a népiskolában“ — elhagyását indítványozza: Ha azonban a gyülekezet ebbe bele nem egyeznék, akkor az 5. pontot — „az izr. tanítók állandósítása“ — ajánlja előbb tárgyalni.

Miután még *Léderer Ábrahám*, *Schulhof Lajos*, *Tencer Pál*, *Stern Mór* és *Hönigsfeld Adolf* urak e tárgyhoz szólottak,

a gyülekezet a választmány által megállapított sorrendet egész terjedelmében — *Roth ur* azon indítványával, hogy t. i. az 5. pont a 4. előtt tárgyalassék — egyhangulag elfogadja.

Elnök előterjeszti azon férfiak névjegyzékét, kiket a központi választmány a tan- és nevelésügy körül szerzett érdemeiknél fogva az egylet tiszteletbeli tagjaivá leendő megválasztatásra ajánl,

mely ajánlat egyhangulag elfogadtatik.

Elnöklő jelenti: az „Eötvös-alap“ központi gyűjtőbizottsága az ezen alap javára kiadott Eötvös-naptár 200 példányát azon megkereséssel küldött át, hogy azok a gyülekezet tagjai között elárusítsassanak.

Elnöklő ezen jelentése tetszéssel fogadtatik.

Ezek után az előértekezlet bezáratik.

A magyar izr. tanítóegylete 1877. évi szeptember hó 25-én és 26-án Budapesten tartott közgyűlésének jegyzőkönyve.

Fő-ülések.

Jelen volt 163 tanító.

I. ülés, szeptember 25-én.

Az egylet alelnöke, *Seligman* Eleázár délelőtt fél tíz órakor az ülést megnyitván a következő általános tetszéssel fogadott beszéddel üdvözli a megjelenteket:

„Tisztelt kartársak! Szivem mélyéből örvendezek, hogy a központi választmány fölhevítésének engedélyén, fáradságot és költséget nem kimélvén, megjelentek, tanácskozmányainkban részt venni. Üdvözlöm tehát önöket és fogadják a központi választmány nevében a legszívélyesebb, a legbensőbb Istenhozottat. Számos kartársaink ugyan ez alkalommal, azon okból távol maradtak, mert a szünidő lejárván, már is az iskolákban munkálkodnak; azonban egyletünk egyik feladatának kitűzvé az, oda törekedni, hogy az izr. hitközségi iskolákban is a szünnapok az országSZerte szokásos időben megtartassanak, örvendetes ténynek kell tekintenünk, hogy már számos község a fővárosi hitközség és más tekintélyes községek példáját követvén, és engedvén közlönyünkben többször történt felszólalásunknak, a törvényes szünidőket már nem vonják meg gyermekeiktől és tanítóiktól, úgy hogy reményleni merjük, hogy jövőben a közgyűlés megtartásával is ezen korszerű újításhoz fogunk alkalmazkodhatni.

Tisztelt kartársak! Előtanácskozmányunkban megállapítottuk a közgyűlés-munka sorozatát; kiváló helyet foglal abban a vallás és héber oktatás. E szakma felekezeti iskolánk gyupontja. A héber nyelv czélszerű oktatásában rejlik felekezeti iskoláink létjoga; községeink éber figyelemmel kísérik ez ügybeni tanácskozmányainkat és hálás elismeréssel lesznek irányunk, ha komoly tanácskozásainknak üdvös határozatok lesznek eredményei. Ajánlom e tárgyat egész és osztatlan figyelmökbe.

Egy másik, nem kevésbé égő kérdés, mely tíz év óta napi renden van tanácskozmányainkban, a sajtóban, az egylet központi választmány üléseiben és 2 év óta fenálló közlönyünkben: a tanítók állandósítása. Míg a tanító a maga községében emberhez méltó állást nem foglal, míg számos községben az autonomiát úgy értelmezik, hogy a tanítót önkényileg cselédmódra fogadhatják és elbocsáthatják, alig lehet föltenni, hogy művelt komoly gondolkodású ifju fog e pályára bizalommal lépni; sőt attól kell tartanunk, hogy ismét úgy lesz: mint régen volt; csak a társadalom viharaiiban hajótörést szenvedett szerencsétlenek fognak e térre menekülni!

Midőn tehát e fontos tárgyra tértem figyelmöket, kérném a t. kartársakat, fojtsák el e miatti elkéseredettségek, kerüljenek minden szenvedélyességet és férfiakhoz illő higgadsággal tanácskozzanak, a hozandó határozatok annál méltóbbak, annál üdvösebbek lesznek. Férfihez illő ugyan egyenes szilárd léptekkel és nyílt sisakkal föllépni, de szinte férfihoz illő óvatossággal és kellő tapintattal mind azt megfontolni, miről tanácskozunk. Tartsuk szemeink előtt, hogy épen tőlünk, honférfiaktól megvárják, hogy a legillőbb modorban és a kellő tapintatossággal megbeszéljük és határozzuk azt, mi az iskola javát előmozdithatja. Hasonló tárgyilagossággal tanácskozzunk a munkasorozat többi tárgyai fölött és legyenek meggyőződve, hogy akkor az eredmény, illetékes helyen, méltatásra fog találni. Ezeket becses figyelmükbe ajánlván, üdvözlöm önöket, magamat mint az ülés vezetőjét jóakaratokba ajánlom, szives elnézésöket kikérem, az 1877. évi rendes közgyűlést megnyitottnak nyilvánítom.“

Az egyesület titkára felolvassa a választmány tevékenységéről szóló jelentést, mely a közgyűlés által tetszéssel vétetik tudomásul.

Schwartz Lipót kassai tanító a felolvasott jelentésre nézve megjegyzi, hogy abban nincs említve, hogy mi volt eredménye azon leiratnak, melyet a miniszter úr ő excellenciájára a múlt évben úgy az izr. irodához, mint az aut. ortodox közvetítő bizottsághoz intézett, és a melyekben az említett közegek felhivatnak javaslatot tenni arra, vajon mi módon lehetne a közegek és tanítók közt létező zilált viszonyokat orvosolni.

Elnök megjegyzi, hogy *Schwartz* úr a napirend 4-dik pontjához, mely a tanítók állandósítását tárgyalandja, hozzászólhat, mely alkalommal a most előhozott észrevételét megteheti.

Elnök felhívása folytán az egyesület számadásainak fölülvizsgálására *Steinhardt Mark, Buxbaum Henrik, és Klauber Jónás* urak küldetnek ki.

Következik a napirend 3. pontja;

A népiskolában tanítandó vallás- és héber tantárgyak megállapítása és annak osztályonkénti helyes felosztása.

Elnök felhívja ezen tárgy előadóját, *Führer Ignác* urat, ebbeli nézeteknek előadására.

Előadó a tárgyat bővebben megbeszélvén indítványozza:

„Küldessék ki az egyesületi tagok kebeléből egy 3 tagú bizottság azon célból, hogy Mózes könyveinek alapján a népiskolák számára egy jó magyar fordítással ellátott és paedagogiai elvek szerint rendezett iskolai bibliát szerkesszen, melynek használata az egyesületi tagoknak erkölcsi kötelességökké tétessék.“

Dr. Bak Izrael úr hozzá szólván e tárgyhöz, a következő indítványt teszi:

„Kivánatos volna, hogy az országos izr. tanító-egyesület a bibliát, illetőleg Mózes öt könyvét oly értelemben fordíttassa le, hogy a Thóra, mint a mózesvallás talpköve, az összes izr. tanulóknak mint tankönyv bevezetessék; de a Thóra sikkamló helyei fordíthatatlanul hagyattassanak.“

Léderer Ábrahám indítványozza:

„hogy egy bizottság kiküldessék, melynek feladata volna a hit és erkölcstan és a biblia oktatása módszere fölött a tanítók számára egy célszerű munkát kidolgozni. Ezen művecske tartalma lehetne: A biblia, a biblia története, a vallástan, a héber nyelv, tananyag választása és sorrendje, tanmenete és tanmódja stb.“

Lerner Vilmos indítványozza:

„hogy a biblia tanításával kettős cél, t. i. vallásos érzület nevelése, de főképp a héber nyelv elsajátítása eszközöltessék: készíttessék egy a gyermeknek megfelelő héber nyelvű kivonat a bibliából.“

Klingenberg Jakab indítványozza:

„Küldessék ki egy 3 tagú bizottság, melynek feladata a vallástantárgyak pensumának meghatározása 4 tanfolyammal, valamint 6 tanfolyammal bíró iskola számára.“

*

Stern Mór indítványa:

„Miután a gyermekek már a IV-ik osztályból kilépnek, legjobb esetben csak M. I. k. tanulhatják, készíttessék egy rövid kivonás, mely osztály-tárgyra felosztva a IV-ik osztályban be legyen végezve. A bővebb és általános biblia-tanítás a középtanodák teendője legyen.“

Horovitz Samu indítványa:

„A bibliai tanítás az elemi iskola első osztályából kiküszöbölendő lenne és a második osztályban megkezdve a III-ik könyv kihagyásával kezdettől végig taníttassék, az első osztályban pedig a tanulók szókincset szerezzenek maguknak.“

Weisz Gábor indítványozza:

„Tekintve azt, hogy a biblia, mint erkölcsképző tankönyv a népiskolának egyik nélkülözhetlen eszköze, de tekintve azt is, hogy a biblia sikeres oktatása a héber nyelv alaktana alapul kell hogy szolgáljon: ajánlom Handler Márk, hevesi igazg. ur *„בינו במקרה“* című tankönyvét, annál is inkább, mivel az orsz. izr. tanító-egylet is már tüzetes megbirálása után az orsz. irodának legmelegebben ajánlotta.“

Schulhof Lajos indítványa:

„Küldessék ki egy szerkesztő bizottság, melynek föladata a bibliát népiskolai használatra (lehető rövid idő alatt) lefordítani.“

Miután még Klauber Jónás, Beck Jakab, Roth Vilmos, Witt Fülöp, Winkler Vilmos, Tencer Pál, Grosz Gusztáv, Goldberger Maier és Weisz Gábor a tárgyhöz szólottak, elnök a beadott indítványokat szavazás alá bocsátván, a közgyűlés által

Führer Ignác, Léderer Ábrahám és Weisz Gábor indítványai elfogadtatnak.

Elnök jelenti, hogy a nagy-kanizsai tanítótestület, továbbá Rosenberglipót aradi főjegyző, Roth Áron siklósi rabbi és Schön Bernát győri tanító urak táviratilag üdvözlik a közgyűlést.

Ezzel elnök az ülést bezárja, kijelentvén, hogy délutáni 3 órakor a tanácskozás ismét folytattni fog.

Elnök délután 3 órakor ismét megnyitja az ülést, jelenti, hogy a siklós vidéki tanítóegylet táviratilag üdvözli a közgyűlést, izr. üggyársaik helyzetének jobbra fordultát óhajtva.

Örvendetes tudomásul vétetik.

Továbbá két kérvény nyújtott be, az egyik Neufeld Miksa volt lévai igazgató tanító számos tanulói részéről, kik közül többen előkelő állást foglalnak a társadalomban, melyben felkérlik a közgyűlést, tegye magáévá nevezett érdemes tanítójuk ügyét és eszkezőljön ki számára vagy a községtől, vagy az orsz. iskolaalaphól nyugdíjt. — A másik kérvény Heilpern Benő, a galgóczi status quo község tanítója által nyújtott be, melyben a nevezett község által rajta elkövetett igazságtalanság elleni orvoslást kér.

A közgyűlés ezen kérvényeket a választmányhoz teszi át azon megjegyzéssel, hogy a szükséges lépéseket e tekintetben tegye meg.

Következik a napirend 4. pontja, „az izr. tanítók állandósítása.“

Előadó: Braun Jónás ur a tárgyról kimerítően szólván, a következő indítványt nyújtja be:

„Még gyűlésünk tartama alatt küldessék ki egy tiz-tagu bizottság, valamely orsz. képviselőt tiszteletteljesen felkérendő, hogy a magyarországi izr. tanítók mostoha sorsát a törvényhozó testület előtt, az orsz. izr. tanítóegylet választmánya által, még ma elkészítendő hiteles adatok nyomán esetelvé, interpellálja a nm. vallás- és közoktatási minister urat:

1. Van-e nm. vallás- és közoktatási minister urnak tudomása arról, hogy az izr. tanítók, a tanügy nagy kárára mindedig állandósítva nincsenek.

2. Az autonomiai jogoknál fogva meg van-e engedve törvényellenes tény elkövetése?

3. Ha nincs, miért nem vethetnek m. kir. tanfelügyelőink első pontban említett visszaélésnek gátot, miután az orsz. törvénynyé emelt 1868: XXXVIII. törvényzikk a tanítók állandósítását kimondja — avagy ezen orsz. törvény élvezetéből az izr. tanítók ki vannak-e zárva?

4. Van-e nm. minister urnak tudomása arról, hogy az izr. aut. főhatóság, daczára a szentesített congressusi szabályzat illető pontjának a tanítók állandósítását akadályozza, miről az is tanuskodik, hogy még az 1875-ik évben kelt ministeri rendeletnek, mely az izr. tanítók állandósítására vonatkozó szabályzat beterjesztését sürgeti, mai napig sem tett eleget.

5. Ezek alapján kérjük a nm. vallás- és közoktatási minister urat, miszerint lehetőleg mielőbb oly törvényjavaslatot méltóztassék a törvényhozó testület elé terjeszteni, mely ugy a haladó, mint orthodox és az ugynevezett status-quo izr. hitközségeket tanítóik végleges megválasztására orsz. pót-törvény által kötelezze.“

Roth Vilmos nem tartván czélszerűnek, hogy a közgyűlés a minister ur ő excellenciáját interpelláltassa a zsidó tanítók állandósítása ügyében, indítványozza:

„Több tagból álló küldöttség kérje meg a vallás- és közoktatási minister urat, utasítsa a különböző árnyalatu felekezeti hatóságokat oly szabályzat készítésére, a mely a községeket a tanítók alkalmazásában bizonyos, az 1868: XXXVIII. törvényzikk 138. §-ában megállapított módozathoz hasonló rendre szorítsa.“

Geiger Miksa a tárgyhoz szólván, a következő indítványt nyújtá be:

„Indítványozom, miszerint küldessék ki egy bizottság, mely megkérje a nm. minister urat, hogy oda hasson, miszerint az izr. tanítókkal a fölmondás után ismét egy évre megkötött szerződések megsemmisítsenek és az illető tanítók állomásaikban véglegesen kineveztsenek.“

Bója Gergely ő nagysága, budapesti tanfelügyelő ur, a gyülekezet lelkes éljenzése közt lépvén a szószerűkre, legmélyebb sajnálatát fejezi ki azon szomorú jelenet fölött, hogy hazánk izr. tanítói kényszerülve vannak még, a tanító állandósítása fölött tanácskozni. A tanítók bajain kell segíteni. Miután ő nagysága a pesti izr. hitközségnek a tanügy és tanítói irányábani nemes, felvilágosodottságáról fényesen tanuskodó eljárását példakép említette fel, *Roth* Vilmos indítványát ajánlja elfogadásra.

Witt Manó a vácsi izr. hitközség elnöke a közgyűlés általános tetszése közt szólván a tárgyhoz, szintén *Roth* Vilmos indítványát pártolja.

Léderer Ábrahám *Roth* Vilmos indítványát pártolja.

Stern Mór ur a szőnyegen lévő tárgyra vonatkozólag a következő indítványt nyújtja be :

„Az egyetemes tanítói gyűlés nevezzen ki kebeléből egy 15 tagu bizottságot, mely a vallás és közoktatási minister ur előtt tisztelegve, előadja az izraelita tanítók bizonytalan állapotát és a főnálló orsz. iskolai törvényre támaszkodva kérjen orvoslást sérelmeinkre. Jelesen méltóztatnék a megyei tanfelügyelőket odautasítani, miszerint azok az izr. felekezeti tanítók működését figyelemmel kísérve, valahányszor egy érdemes tanító állomásától elmozdittatik, hivatalból odahatna, hogy az illető tanító véglegesen és háborítatlanul maradjon hivatalában, szükség esetére a törvény szigorával azt keresztül vigye.

Schulhof Lajos ur pártolja *Roth* Vilmos indítványát, azon hozzáadás-
sal, hogy :

„Amennyiben a tanítónak indoktalan elbocsáttatása az országos törvényekbe ütközik, rendelje el a vallás- és közoktatás-ügyi magy. kir. minister ur, az izr. tanítók elbocsáttatásában ugyanazon eljárást követni, mint más, az országos törvények védelme alatt álló tanítóknál szokás.”

Lerner Vilmos pártolja *Braun* Jónás indítványát.

Weisz Gábor elfogadja *Roth* Vilmos indítványát azon megtoldással :

„Forduljunk igazságos ügyünkkel a napi sajtóhoz azon kérelemmel, hogy érdekünkben minél gyakrabban szólaljon fel.”

Klingenberg Jakab, *Roth* Vilmos indítványát pártolván, a következő pótindítványt adja be :

„Necsak a mag. ministerhez, hanem az orsz. izr. irodához is folyamodjunk, hogy ebbeli ügyünket továbbra nézve is kegyes pártfogása alá vegye, a mennyiben ő is nagy tevékenységet és érdeklődést fejtett ki eddigelé a tanítók állandósítására nézve.”

Miután még *Braun* Jónás előadó az indítványára tett megjegyzésekre reflektált, elnök a beadott indítványokat szavazás alá bocsátja.

A közgyűlés *Braun* Jónás indítványát fogadja el.

Az elfogadott indítvány értelmében a tiz tagu bizottságba választatnak: *Braun* Jónás, *Schmolka* Salamon, *Lerner* Vilmos, *Schwarz* Lipót, *Donát* Ármin, *Fischer* Simon, *Grosz* Gusztáv, *Neufeld* Gusztáv, *Beck* Jakab és *Laufer* Vilmos urak.

Következik a napirend 5. pontja :

„A honi ipar a népiskolában.”

Előadó, *Stern* Mór e tárgyról alaposan értekezvén, indítványozza :

„Kéressék meg a vallás- és közoktatási minister ur ő nmga, miszerint módot nyújtson a hazai tanítóknak arra, hogy vándortanítók kiküldése által azon helyzetbe hozassanak, miszerint a vidékekenként czélszerűnek talált háziipar egyes ágaiban oktatást nyerhessenek, melyek után a tanítók az ekkép szerzett kézműipari ügyességet tovább terjeszteni és fejleszteni készeknek nyilatkoznak.”

Beck Jakab a honi ipar tanítását a népiskolában helyesli, de tanítassék az e célra külön alkalmazott tanító által.

Léderer Ábrahám elfogadja Stern indítványát azon módosítással, hogy nem vándortanítók, hanem — úgy mint ez a torna tanításra nézve történt — pót tanfolyamok által taníttassék az.

A közgyűlés Stern Mór ur indítványát Léderer Ábrahám ur által ajánlt módosítással elfogadja.

Fischer S. indítványa folytán a közgyűlés azon községeknek, melyek tanítóikat községi költségen küldötték ide, *jegyzőkönyvileg köszönetet szavaz.*

Beck Jakab indítványa folytán a közgyűlés az elnöknek, tapintatos eljárásáért, *köszönetet szavaz.*

Könyvismertetés.

Magyarország története párhuzamosan alkotmányunk vázlatával népiskolák használatára írta Braun J. népiskolai igazgató és polgári iskolai tanító. — Ára 30 kr. — Megrendelhető a szerzőnél B.-Csabán.

Nem hiszem, hogy volna még ma is oly tanító, ki a történelmi *oktatás* erkölcsi és intellektuális hasznát kétségbe vonná. Gondolkozó főt, nem képzelhetek anélkül, hogy a történelemben jártas nem volna. Minden tanítótól pedig fel kell tennem azt, hogy gondolkozni tud. Hiszen bizonyos, hogy a történet egy-egy lelkes tanító kezében oly hatalmas képzőeszköz, amilyen talán — bátran merjük kimondani — egy tantárgy sem. Vajon van-e kartárs aki a történelmi oktatás okozta gondolkodó tehetség ébresztését, serkentését, szóval észfejlesztő hatását tagadni merné? Azt pedig, hogy a történelmi oktatás alapja a népiskolában megvetessék, maga a kormány is belátta, amidőn e tárgynak kellő helyet jelölt a népiskolai tantárgyak körében. Kétségbevonhatlanul a történelmi oktatás célja már a népiskolában is, a képzelemnek illő táplálékot nyújtani, az érzelmet nemesíteni, az emlékező tehetséget gyakorolni, az értelmet fokozatosan növelni, az ítélőtehetséget tisztázva kiművelni és mindezek fölött a *hazaszeretetet* ápolni, mert hisz *a hazai történelem ismerése, tudása nélkül a hazafiasságról szóolás csak üres beszéddé törpül.*

Ezen előttünk fekvő, 52 sűrűn és tisztán nyomott lapra terjedő népiskolai kézikönyvecske derék szerzője tökéletesen tisztában volt feladatai kitűzött tárgyának céljával, és ehez hiven a rendelkezésére állott anyagot. *kellő korlátok közt*, olyképen használja fel, hogy *nemzetünk és hazánk jelenét a multból levezetve*, igyekszik megismertetni a népiskolai tanulóval. Kellő gondossággal mutatván be hazafias és áldozatkész polgári erényekkel tündöklő, utánzásra méltó és alkaló példákat, *hazai alkotmányunk fejlődését a jelenhez viszonyítva tárgyalja.*

Mai napság, amidőn a tankönyvek gombamódra nőnek, valóban nem könnyű feladat háramlik az ismertető kritikusra, ha az elharapódzott pajtáskodással szemben, komoly, higgadt, a tantárgyat és ügyet tekintve, tollhoz nyul. Ha a tankönyvirás fentjelzett növekedése csak a jókra vonatkoznék, úgy élénk örömmel üdvözölhetnők azt, mint oly jelenséget, mely népnevelés-ügyünket mindinkább előbbre viszi. Azon nem szükséges fejtegetnem — hisz eléggé ismert tény — hogy említettem jelenség merőben ellenkező stadiumban van. S ép ez oknál fogva, ma, midőn már közel állunk ahhoz, hogy a szerény körülmények közt élő népiskolai tanító alig győzi az évenként megjelenő népiskolai tankönyveket tanulmányozni, nem, erszényének folytonos beteges állapota miatt sem, azon hitben élek, hogy

a szaklapok egyik nem jelentéktelen hivatása közzé tartozik, hogy kétszeres óvatossággal és fokozott szigorral járjanak el a tankönyvirók munkásságából származó eredmény megítélésében, hogy így elismert igazságosságuk által, oly megbízható tekintélyre tévén szert, melyre különösen a távol vidéken lakó kartársak, általában pedig az egész tanítói kar bizvást támaszkodik. Ez előttem lebegő elv vezérel a könyvecske ismertetésénél.

(Folytatás következik.)

Egyleti élet.

Egyletünk tagjaivá jelentkeztek:

Singer Bernát Szegszárd, Deutsch Sámuel Szegszárd, Gigsz Ig. Foktő, Grünberger Izsák Tápolya, Deutsch Miksa Simánd, Kohn Leon. kisasszony B.-Gyarmat, Heiman Kálmán N.-Palánka, Löwinger Bertalan Heves. Ungár Mór D.-Földvár, Ehrenfeld Miksa, Vác, Weisz Zsiga Ó-Gyula, Grün Jakab Erd, Haravitz N.-Pápa, Winkler Vilmos Kassa, Ungár Isidor Domony, Weisz Lipót Budapest, Kohn Ig. L.-Szt.-Miklós, Walder Jakab Baja.

Tagsági díjakat fizettek:

Rendes tagok: Tauzig Mór Gyöng 2 frt, Steinhárd Márk Makó 4 frt, Katz Henrik, L.-Szt.-Miklós 2 frt, Singer Izrael S.-A.-Ujhely 2 frt és 1 frt Löw alapítványhoz.

VEGYESEK.

— Örömmel constatáljuk, hogy a jelen közgyűlésben résztvevő tanítók közt vannak olyanok, kik községeik költségén küldettek ide. Ezek közé tartoznak — a mint eddig tudomásunkra jutott — a békés-csabai, kassai, monori és cservenkai tanítók. Fogadják a derék községek és azok felvilágosodott előjárói legbensőbb köszönetünket. Többi t. kartársainkat, kik szintén községi költségén jöttek ide, felkérjük, azt velünk tudatni, hogy községeik neveit lapunkban felsorolhassuk.

— *Azon t. kartársak, kik a f. hó 26-ára rendezett közös vacsorán részt venni szándékoznak, sziveskedjenek magukat a rendezőbizottságnál előjegyeztetni.*

HIRDETÉSEK.

„VEJABINU BAMIKRA“

Vezérfonala a biblia-oktatásnak.

(Héber-magyar és héber-német kiadásban.)

Bátorkodom ezen művecskémet, melyet a f. hó 25-én megtartott izrael. tanítógyűlés iskoláinkban általánosan behozni határozott, s mely a pesti izr. normál és több mérvadó iskolában már be is hozatott, tanítók és szülők figyelmébe ajánlani. Leszál. ára 30 kr. Kapható a szerzőnél vagy is Handler Márk iskolaigazgatónál Hevesen. Nagyobb megrndelésnél 10% árleengedés.

Nyomatott Schlesinger és Wohlaer könyvnyomójában, Rostély-utca,
Károlykaszárnya 8. sz.